

Lid, který chodí v temnotách, uvidí veliké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo... Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: „Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje.“ Jeho vladařství se rozšíří a pokoj bez konce spočine na trůně Davidově... (Izajáš 9,1.5-6)

V Praze dne 2. prosince 2020

Milé sestry a bratři,

Je Advent, píše se rok 2020 po Kristu a letos si připomínáme zajímavé výročí, které souvisí s Ježíšem a jeho zářivým světlem. Je tomu 50 let od uvedení světoznámých písniček muzikálu *Jesus Christ Superstar* od autorů Webbera a Rice. U nás byl poprvé uveden až o čtvrt století později po pádu totality a zpívaly v něm takové rockové hvězdy, jakými jsou Kamil Střihavka, Dan Bárta, Bára Basiková aj. Během 4 let v divadle Spirála vidělo Ježíše jako superhvězdu skoro 1 000 000 diváků, ohromný úspěch! Což nakonec potvrzuje i fakt, že se jedna z nádherných melodií britských hudebníků dostala do našeho Kancionálu.

Před tím ovšem v čase temné totality se k nám přes železnou oponu různými cestami dostávalo stejnojmenné dvojalbum a bylo to skoro jako zázrak. Kontroverznost tohoto díla jsme jako mládežníci vůbec neřešili. Byli jsme nadšení, že někdo vůbec může zpívat o Ježíšovi! Podobně jako když jsem si později na vojně v 80. letech pouštěl písničku od Boba Dylana *Property of Jesus* (Vlastnictví Ježíšovo) anebo *Saved* (Spasen). V tiskárně politického oddělení Západního okruhu stejně nikdo nerozuměl anglicky ani Dylanovi a mně to posilovalo víru. Doslova mně zazářilo světlo v khaki nesmyslných temnotách a stačilo k tomu jen zaslechnout jméno *Jesus*.

My dnes žijeme v jiné době, než byla za časů starověké Asýrie, nejkrutějšího národa tehdejší doby, kdy poprvé zaznělo proroctví o zářivé hvězdě a narození dítěte. Žijeme v jiné době, než když Řím mocnou armádou ovládal svět. Žijeme v jiné době, než byla ta, kdy se Evropa dostala do chaosu vlivem stěhování národů. Nežijeme ani v temném středověku ani v časech pobělohorských. A samozřejmě prožíváme něco úplně jiného, než byla Evropa, kterou zachvátila nacistická nebo následně komunistická totalita. Ve všech časech až do dnešní doby ale zaznívalo a zaznívá Izajášovo proroctví o velikém světle, které jako dítě přijde na svět.

Měl jsem ovšem strýce, který neměl rád, když se mluvilo o tom, že je dnes jiná doba. Zažil svět od První republiky až po dnešní demokracii a měl za to, že velký rozdíl v tom zase není. Lidé jsou stále stejní, život je svým způsobem pro každého v každém čase velmi zatěžující a nesnadný k zvládnutí, zkrátka každá doba má své výzvy. Jako měla i ta na konci 60. let minulého století, kdy vznikl muzikál *Jesus Christ Superstar*, v němž Jidáš vyčítá Ježíšovi, že lidé kolem něho jsou více nadšení z něj než z jeho učení. To ale je dobrá výzva i pro každého dnes. Co pro nás Ježíš znamená, čím aktuálně je, a ne kým byl, když se narodil, anebo kým byl pro generaci, která strhávala Ježíše z hvězdného nebe jako superhvězdu?

Je Advent, píše se rok 2020, Amerika se vzpamatovává po volbách, u nás řešíme státní rozpočet s historicky největším schodkem, v Německu zaznamenali další nesmyslný útok, při němž zahynuli nevinní včetně malého dítěte, a pandemie nemá konce. Kéž by i nám pouhé zaslechnutí jména Ježíš zazářilo do našich temnot a údolí stínů, to světlo, které už více než 2000 let svítí a tma je nepohltila.

Pán s vámi, váš

Bronislav Matulík